

15.9. 2024, 16. neděle po sv. Trojici

Introit: Až tě Hospodin, tvůj Bůh, přivede do země, o které přísahal tvým otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že ti ji dá, a dá ti veliká a dobrá města, která jsi nestavěl, domy plné všeho dobrého, které jsi nenaplnil, vykopané studny, které jsi nevykopal, vinice a olivovní, které jsi nevysadil, a budeš jíst a nasytíš se, pak si dávej pozor, abys nezapomněl na Hospodina, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. (Dt 6,10-12)

Píseň: 714 *Někdo mě vede za ruku*

Modlitba:

Pane Bože,

děkujeme, že tady můžeme být. Vedeš nás za ruku, chceme se spolehnout, odevzdat. Ty víš o našich starostech, obavách, strachu. Myslíme teď obzvlášť na lidi a místa ohrožená povodní. Myslíme taky na to, jak my lidé zasahujeme do přírody často moc, nevhodně, sobecky.

Prosíme, pomáhej nám se správně rozhodovat, prosíme o odvahu dělat i věci, do kterých se nám nechce, ale jsou k dobrému. Prosíme, posiluj mezi lidmi vzájemnost, ochotu ke službě.

Prosíme, požehnej dnešní neděli. Amen.

Čtení: Gn 12,1-7 (Abraham)

Píseň: 315 *Nás zavolal jsi, Pane*

Text: Mk 1,16-20 – povolání učedníků

Kázání:

Jak to ti čtyři dokázali – ihned opustit to, co dělali, kde žili, čím byli... a jít za Ježíšem? Nechali svou práci, rodinu, majetek, vztahy... odložili to jako nepotřebnou síť a šli – za Ježíšem.

Minule jsme mluvili o jednotlivých evangelistech (čtyři bratři, kteří psali své nejmladší sestře dopisy o svém nejstarším bratrovi...). Možná si vzpomenete, že Marek byl se svým vyprávěním hotov nejrychleji. Byl nejstručnější, vyprávění má spád, bylo hotovo „hned“. Toto slovo je v jeho evangeliu nápadně často.

V dnešních 5 verších hned dvakrát.

Otázka, jak to dokázali, jak poznali, že to není fake, že ten, kdo je povolává, Ježíš, není nějaký pomatenec, tato otázka zůstává a zneklidňuje. Možná i vás, kdo příběh notoricky znáte. Vypůjčím si od jezuity Jamese Martina jeho nastínění sedmi možných scénářů tohoto náhlého obrácení čtyř prvních rybářů.

1. Možná, že na Mesiáše čekali.

Galilejští rybáři jsou praktikující Židé, znají biblické pasáže o tom, že má přijít mesiáš a že by mohl být právě v těchto místech. (*Avšak tato sklíčená země ponurá nezůstane. Jako zprvu byla země Zabulón a země Neftalí zlehčena, tak nakonec bude přivedena ke cti s Přímořím a Zajordáním i Galileou pronárodů. Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. Iz 8,23 a 9,1*)

2. Možná už o Ježíši slyšeli.

Evangelista Marek je rychlý a stručný, takže jen v první kapitole už se toho stihlo udát hodně; resp. hodně informací musel vypustit – třeba právě o tom, jak se už rozšířilo povědomí o Ježíšovi.

3. Možná se ti muži o Ježíše sami zajímali, ale čekali, až je vybídne, pozve, sami se neodvážili, necítili se hodni. Přidají se, až když je Ježíš jmenovitě vyzve.

\*\* Některá pozvání zazní obecně, některá slyšíme (vnímáme) osobně, jmenovitě, konkrétně pro sebe.

4. Možná už se s Ježíšem setkali i osobně. Evangelista Jan předpokládá, že Ondřej byl učedník Jana Křtitele a k Ježíšovi se dostal přes něj.

5. Možná Ježíš už je v Kafarnaum déle, je to něco jako jeho základna. Učedníci tak o Ježíšovi mohli něco slyšet vyprávět.

6. Je pravděpodobné, že Ježíš je magneticky přitažlivá osobnost, která rozptýlí strach a obavy. Je v něm jakási svatost, která oslovuje něco uvnitř člověka.

7. Ježíšovo pozvání je silné, přímé a jednoznačné. Obvykle to bylo tak, že žák si vyhlédl učitele a přišel, aby se u něj mohl učit. Zde je to naopak, učitel sám si vybírá své žáky. Nezeptá se: „Nechtěli byste jít za mnou...?“ Ale prostě řekne „Pojďte za mnou.“

Sedm možností, oslovení, setkání. Ale – proč řekli „ano“?

Možná byli připraveni. Rozpoznali svůj okamžik, kairos.

I dnes: je mnoho možností, scénářů, jak je někdo povolán. Nemusíme zaslechnout hlas. Nemusíme být náhle osvětleni, padnout na kolena, „spadnout z koně“ (traduje se o apoštolu Pavlovi). Povolání může vypadat jako silná touha. Můžeme si až zpětně uvědomit, že jsme reagovali na zvláštní výzvu, že něco nebyl náhodný sled událostí.

Bůh nás – různými způsoby - volá, abychom byli lidmi, kterými máme být. Každý jsme jedinečný, máme jedinečné dary. Máme svobodu reagovat na výzvy po svém. Není „jediná správná křesťanská cesta“.

Ježíš povolal Šimona a Ondřeje, aby ho následovali. Oni odhodili sítě a šli za ním.

Co jsou ty moje sítě, které mne drží, možná až znehybňují, a měla (mohla) bych je opustit? Přemýšlím nad etymologií českého slova „odvaha“ - je to odložení (překonání) nějaké váhy (tíhy, závaží), která mne táhne dolů (ke dnu; zpátky), znehybňuje? Já od toho závaží (odvážně) odstupuji, překonávám při-tažlivost, jdu vstříc budoucnosti.

Ale... jak poznám, že mne k odvaze, odložení zátěže (závazku, kotvy) zve Pán Bůh?

James Martin zmiňuje ve své knize jistého muže, říká mu Dave, který byl úspěšným finančníkem a dostal se jako dobrovolník k práci v sirotčinci v jisté rozvojové zemi. Tato zkušenost ho zásadně ovlivnila, změnila, přeměrovala. Otevřela ho novým výzvám, novému povolání.

Něco sami zažijeme nebo nás osloví film, kniha, setkání s člověkem. Nebo nás něco „nahlodá“, zcitliví, nakypří v nás půdu pro změnu.

Mnozí z nás příběh o povolání učedníků známe, zapadá nám do kontextu celého evangelia, víme, jak to bude pokračovat – s Ježíšem i s těmi kolem něj... Ale oni opravdu stáli na začátku něčeho nového, neznámého, celé to setkání s Ježíšem opravdu mělo otevřený konec. Nevědí, co budoucnost přinese. Jasně je (zatím) pouze pozvání.

Budeme letos číst příběhy hlavně z Nového zákona. Vystupuje v nich Ježíš. A je to jaksi „dvojí Ježíš“. Historická postava, které se narodila a žila někdy kolem roku nula, člověk, který chodil kolem Galilejského jezera, setkával se s lidmi, mluvil s nimi, oslovil nějaké rybáře... Souhrnně a stručně popisujeme život tohoto historického Ježíše v AVV – „narodil se, trpěl za Poncia Piláta, byl ukřižován...“

Ale tento historický Ježíš je také Kristus víry. Jednotlivé části apostolika jsou uvedeny slovem „věřím v“. To už je vyznání – vyznávám, že tato historická postava tesaře původem z Nazareta nějak souvisí i se mnou. I já mohu/mám odhodit nějaké sítě svých představ a jistot a říct ano, věřím, ano, chci jít s tebou.

Pane Bože, děkujeme za pozvání. I nás nějak oslovuješ, zveš, voláš. I nám chceš být osobním Bohem. Prosíme o vnímavost. Pomož nám věřit, následovat, odložit sítě, které nám v cestě za tebou brání. Amen.

Píseň: 316 *Dej odvahu včas slyšet*

Ohlášky

Píseň: 63 *Hrad přepevný*

Přímluvná modlitba, Otče náš

Poslání:

Co kdyby  
si Bůh nemohl dnes udělat čas na to, aby nám požehnal,  
protože jsme si my nemohli udělat včera čas na to, abychom mu poděkovali?

Co kdyby  
se Bůh rozhodl, že nás zítra nepovede,  
protože jsme ho včera nenásledovali?

Co kdybychom  
už nikdy neviděli rozkvétat květinu,  
protože jsme žehrali, když Bůh poslal déšť?

Co kdyby  
s námi Bůh dnes nešel,  
protože jsme v dnešku nepoznali jeho den?

Co kdyby  
nám Bůh zítra vzal Bibli,  
protože jsme ji dnes nečetli?

Co kdyby  
Bůh odňal svoje slovo,  
protože jsme nenaslouchali jeho poslům?

Co kdyby  
Bůh neposlal svého jediného Syna,  
protože by chtěl, abychom byli připraveni zaplatit za svůj hřích?

Co kdyby  
byly dveře do kostela zavřené,  
protože jsme neotevřeli dveře svého srdce?

Co kdyby  
nás Bůh přestal milovat a starat se o nás,  
protože jsme zklamali v lásce a péči o druhé?

Co kdyby  
nám Bůh nechtěl dnes naslouchat,  
protože my jsme ho nechtěli poslouchat včera?

Co kdyby  
Bůh odpověděl na naše modlitby způsobem,  
jakým my odpovídáme na jeho volání do služby?

Co kdyby  
Bůh naplňoval naše potřeby způsobem,  
jakým mu vydáváme své životy?

Požehnání: Neměj strach a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš.  
(Joz 1,9)

Píseň: 712 *V tvé síle, Pane Bože můj*